

Tiesas (otrā palāta) 2009. gada 1. oktobra spriedums — Eiropas Kopienų Komisija/Eiropas Savienības Padome

(Lieta C-370/07) ⁽¹⁾

(Prasība atcelt tiesību aktu — Tādu nostāju pieņemšana, kas Kopienas vārdā jāpauž ar nolīgumu izveidotā struktūrā — Pienākums norādīt pamatojumu — Juridiskā pamata norādīšana — Konvencijas par starptautisko tirdzniecību ar apdraudētajām savvaļas dzīvnieku un augu sugām (CITES) līgumslēdzēju pušu konferences 14. sanāksme)

(2009/C 282/05)

Tiesvedības valoda — angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Kopienų Komisija (pārstāvji — G. Valero Jordana un C. Zadra)

Atbildētāja: Eiropas Savienības Padome (pārstāvji — J.-P. Jacqué, F. Florindo Gijón un K. Michoel)

Persona, kas iestājusies lietā atbildētājas prasījumu atbalstam: Lielbritānijas un Ziemeļīrijas Apvienota Karaliste (pārstāvji — E. Jenkinson un I. Rao, pārstāves, D. Wyatt, QC)

Priekšmets

Padomes 2007. gada 24. maija lēmuma, ar kuru dara zināmu nostāju, kas Eiropas Kopienas vārdā jāpieņem par konkrētiem priekšlikumiem, kuri iesniegti Konvencijas par starptautisko tirdzniecību ar apdraudētajām savvaļas dzīvnieku un augu sugām (CITES) līgumslēdzēju pušu konferences 14. sanāksmē, kas no 2007. gada 3. līdz 15. jūnijam notika Hāgā (Nīderlande) — Juridiskā pamata izvēle

Rezolutīvā daļa:

- 1) atcelt Eiropas Savienības Padomes 2007. gada 24. maija lēmumu, ar kuru dara zināmu nostāju, kas Eiropas Kopienas vārdā jāpieņem par konkrētiem priekšlikumiem, kuri iesniegti Konvencijas par starptautisko tirdzniecību ar apdraudētajām savvaļas dzīvnieku un augu sugām (CITES) līgumslēdzēju pušu konferences 14. sanāksmē, kas no 2007. gada 3. līdz 15. jūnijam notika Hāgā (Nīderlande);
- 2) saglabāt atceltā lēmuma iedarbību;
- 3) Eiropas Savienības Padome atlīdzina tiesāšanās izdevumus;
- 4) Lielbritānijas un Ziemeļīrijas Apvienotā Karaliste sedz savus tiesāšanās izdevumus pati.

⁽¹⁾ OV C 223, 22.09.2007.

Tiesas (trešā palāta) 2009. gada 6. oktobra spriedums — Eiropas Kopienų Komisija/Zviedrijas Karaliste

(Lieta C-438/07) ⁽¹⁾

(Valsts pienākumu neizpilde — Vide — Direktīva 91/271/EEK — Komunālo notekūdeņu attīrīšana — Prasības par stingrāku notekūdeņu attīrīšanu attīrīšanas iekārtās, kurās tiek attīrīti komunālie notekūdeņi no aglomerācijām ar cilvēka ekvivalentu lielāku par 10 000 neizvirzīšana)

(2009/C 282/06)

Tiesvedības valoda — zviedru

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Kopienų Komisija (pārstāvji — I. Koskinens [I. Koskinen] un L. Parpala [L. Parpala], M. Patakja [M. Patakia] un S. Pardo Kintiljana [S. Pardo Quintillán])

Atbildētāja: Zviedrijas Karaliste (pārstāve — A. Falka [A. Falk])

Persona, kas iestājusies lietā atbildētājas prasījumu atbalstam: Somijas Republika (pārstāvji — J. Heliskoski [J. Heliskoski] un A. Gimareša-Purokoski [A. Guimaraes-Purokoski])

Priekšmets

Valsts pienākumu neizpilde — 5. panta 2., 3. un 5. punkta Padomes 1991. gada 21. maija Direktīvā 91/271/EEK par komunālo notekūdeņu attīrīšanu (OV L 135, 40. lpp), kurā grozījumi izdarīti ar Komisijas 1998. gada 27. februāra Direktīvu 98/15/EK (OV L 67, 29. lpp.), pārkāpums — Visu ūdens novadīšanu no aglomerāciju, kurās cilvēka ekvivalents pārsniedz 10 000, komunālo notekūdeņu attīrīšanas iekārtām uz jūtīgajām zonām vai jūtīgo zonu attiecīgajiem ūdens sateces baseiniem atbilstības Direktīvas 91/271/EEK I pielikumā paredzētajām prasībām nenodrošināšana, vēlākais, līdz 1998. gada 31. decembrim

Rezolutīvā daļa:

- 1) tā kā Zviedrijas Karaliste vēlākais līdz 1998. gada 31. decembrim nav nodrošinājusi, lai attiecīgajām Padomes 1991. gada 21. maija Direktīvas 91/271/EEK par komunālo notekūdeņu attīrīšanu, kura grozīta ar Komisijas 1998. gada 27. februāra Direktīvu 98/15/EK, I pielikuma prasībām atbilstu ūdeņi no attīrīšanas iekārtām, kurās tiek attīrīti komunālie notekūdeņi no aglomerācijām ar CE lielāku par 10 000, kuras minētas tās iebildumu raksta 2. un 3. grozītajā pielikumā un no kurām ūdeņi tiešā veidā ieplūst jūtīgajās zonās vai to sateces baseinos, tā nav izpildījusi šīs direktīvas 5. panta 2., 3. un 5. punktā paredzētos pienākumus;

- 2) pārējā daļā prasību noraidīt;

3) Eiropas Kopienu Komisija, Zviedrijas Karaliste un Somijas Republikas sedz savus tiesāšanās izdevumus pašas.

(¹) OV C 283, 24.11.2007.

Tiesas (otrā palāta) 2009. gada 1. oktobra spriedums (Tribunal Supremo (Spānija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — tiesvedībā, ko uzsākusi Compañía Española de Comercialización de Aceite SA

(Lieta C-505/07) (¹)

(Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Eļļas un tauku tirgus kopīga organizācija — Regulas Nr. 136/66/EEK 12.a pants — Olivēļas uzglabāšana, nesāņemot Kopienu finansējumu — Valsts iestāžu kompetence konkurences jomā)

(2009/C 282/07)

Tiesvedības valoda — spāņu

Iesniedzējtiesa

Tribunal Supremo

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prašītāja: Compañía Española de Comercialización de Aceite SA

Piedaloties: Asociación Española de la Industria y Comercio Exportador de Aceite de Oliva (Asoliva), Asociación Nacional de Industriales Envasadores y Refinadores de Aceites Comestibles (Anierac), Administración del Estado

Priekšmets

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Tribunal Supremo — Padomes 1966. gada 22. septembra Regulas Nr. 136/66/EEK par eļļas un tauku tirgus kopīgo organizāciju (OV 172, 3025. lpp.) 12.a panta redakcijā, kādā tas izteikts ar Regulu Nr. 1638/98 (OV L 210, 32. lpp.), Padomes 1997. gada 20. maija Regulas (EK) 953/97 par ražotāju grupām un to apvienībām (OV L 142, 30. lpp.) un Regulas Nr. 26, ar ko piemēro konkrētus konkurences noteikumus lauksaimniecības produktu ražošanai un tirdzniecībai (OV 30, 993. lpp.), interpretācija — “Apstiprinātas organizācijas” jēdziens — Ražotāju grupu grupu apvienību jēdziens — Uzglabāšana

Rezolutīvā daļa:

1) akciju sabiedrība, kuras dalībnieku vairākums ir olīvēļas ražotāji, eļļas spiestuves un to kooperatīvi un pārējie dalībnieki ir finanšu organizācijas, var ietilpt organizāciju jēdzienā, kurām atļauts slēgt

līgumus par olīvēļas uzglabāšanu, Padomes 1996. gada 22. septembra Regulas Nr. 136/66/EEK par eļļas un tauku tirgus kopīgo organizāciju, kas ir grozīta ar Padomes 1998. gada 20. jūlija Regulu (EK) Nr. 1638/98, 12.a panta izpratnē, ja ir izpildīti šajā normā paredzētie nosacījumi;

2) “dalībvalsts apstiprinājums”, ko šīm organizācijām jābūt saņemušām saskaņā ar Regulas Nr. 136/66, kas ir grozīta ar Regulu Nr. 1638/98, 12.a pantu, varētu būt saņemts saistībā ar lūgumu piešķirt īpašu atbrīvojumu (“atļauju”), kas iesniegts valsts konkurences aizsardzības iestādēm, ar nosacījumu, ka šai iestādei ir iespēja efektīvi pārbaudīt organizācijas, kas ir iesniegusi lūgumu piešķirt atļauju, ievērojot likumu prasības, privāti uzglabāt olīvēļļu piemērotību;

3) Regulas Nr. 136/66, kas ir grozīta ar Regulu Nr. 1638/98, 12.a pants pieļauj olīvēļas pirkšanas un glabāšanas mehānisma pastāvēšanu, kas ir izveidots, privāti vienojoties, un ir privāti finansēts, kurš nav pakļauts atļaujas saņemšanas procedūrai, uz kuru atsaucas šī tiesību norma;

4) valsts konkurences iestādes tiktāl, ciktāl tās, pirmkārt, neveic nekādus pasākumus, kas varētu pārkāpt vai ietekmēt olīvēļas tirgus kopīgo organizāciju, un, otrkārt, nepieņem lēmumus, kas ir pretrunā Komisijas lēmumam vai arī var radīt šādu pretrunu, ir tiesīgas piemērot valsts konkurences tiesību normas nolīgumam, kas var ietekmēt olīvēļas tirgu Kopienu līmenī.

(¹) OV C 37, 09.02.2008.

Tiesas (pirmā palāta) 2009. gada 6. oktobra spriedums — Eiropas Kopienu Komisija/Spānijas Karaliste

(Lieta C-562/07) (¹)

(Valsts pienākumu neizpilde — Kapitāla brīva aprīte — EK līguma 56. pants un EEZ līguma 40. pants — Tiesie nodokļi — Fiziskas personas — Kapitāla pieauguma aplikšana ar nodokli — Atšķirīga attieksme pret rezidentiem un nerezidentiem)

(2009/C 282/08)

Tiesvedības valoda — spāņu

Lietas dalībnieki

Prašītāja: Eiropas Kopienu Komisija (pārstāvji — R. Lyal un I. Martínez del Peral)

Atbildētāja Spānijas Karaliste (pārstāvis — M. Muñoz Pérez)